

Dávno se ptám, proč jsi sám

Helena Vondráčková

Sváteční soumrak vzplál
na Betlém skápnou střípky nebes
V loni jsi přísahal -
najdu si lásku touha zebe
A dnes vidím tě v závějích stát
tak jako jindy jen se psem tvým
sníš v náručích stárnoucích zim
a máš je rád

Dávno se ptám proč jsi sám
Tvou krásou Bůh svět prozářil
dal ti víc než do vínku blízkým dává
Už dávno se ptám proč jsi sám
a hádám s kým bys šťastný byl
Ten kdo líbá rty efébů
ten nezůstává

Dny povrchních přátelství
krátí se klípky prázdnotou vinou
Pouští města táhnou lvi
stezkou úsměvů vstříc ti jdou jdeš jinou
A dnes vidím tě v závějích stát
vím že tě čeká jen pokoj tvůj
když píšeš mi říkáš mu sluj
a archiv ztrát

Dávno se ptám proč jsi sám
Tvou krásou Bůh svět prozářil
dal ti víc než do vínku blízkým dává
Už dávno se ptám proč jsi sám
a hádám s kým bys šťastný byl
Ten kdo líbá rty efébů
ten nezůstává

Už dávno se ptám proč jsi sám
můj stíne a obrázku můj
Už dávno se ptám proč jsi sám
Strach z tvých slz mám

Dávno se ptám proč jsi sám
Tvou krásou Bůh svět prozářil
dal ti víc než do vínku blízkým dává
Už dávno se ptám proč jsi sám
a hádám s kým bys šťastný byl
Ten kdo líbá rty efébů
ten nezůstává